

עפ"ת 18811/03/15 - דיאנה ריאזנוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 18811-03-15 ריאזנוב נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

מעוררת	דיאנה ריאזנוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

לפני ערעור על פסק דין שניתן בבית משפט תעבורה מרכז בתיק ת"ד 5019-07-12 כבוד השופטת מגי כהן מיום 24.2.15, במסגרתו המערערת הורשעה על פי הודאתה בעבירות של:

נהיגה תחת השפעה, תקנה 26 (2) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 (להלן: "התקנות"),

נהיגה רשלנית, סעיפים 62(2) + 38(2) לפקודת התעבורה {נוסח חדש} התשכ"א 1961 (להלן: "הפקודה").

גרימת נזק תקנה 21(ב) (2) לתקנות.

נהיגה שלא בכוון החץ תקנה 36(ד) לתקנות.

אי ציות לאור אדום ברמזור, תקנה 22(א) לתקנות.

חבלה של ממש סעיף 38(3) לפקודה.

העונש שגזר בית משפט קמא:

6 חודשי מאסר בפועל.

מאסר על תנאי בן 12 חודשים למשך 3 שנים.

פסילה בפועל לרישיון נהיגה למשך 3.5 שנים.

פסילה על תנאי של רישיון נהיגה בן 6 חודשים למשך 3 שנים.

עמוד 1

חתימה על התחייבות שלא לעבור עבירה בסך 20,000 ₪, תקפה למשך 3 שנים.

נימוקי הערעור:

ביולי 2012 הוגש כנגד המערערת כתב אישום בגין העבירות שצוינו לעיל. למערערת מונתה סניגורית מהסניגוריה הציבורית. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יטענו במשותף ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר תיקון כתב האישום לנהיגה תחת השפעה, במקום נהיגה בשכרות.

המערערת הודתה בכתב האישום המתוקן ונשלחה לקבלת תסקיר שירות מבחן.

במסגרת התסקיר הובהר, כי המערערת הורשעה בעבירה נוספת שעניינה, נהיגה תחת השפעת משקה משכר וגרימת תאונת דרכים, מועד ביצועה, שנה לאחר מועד האירוע נשוא ערעור זה.

לטענת ב"כ המערערת, התביעה, לאחר הגילוי הנ"ל, הסכימה להישאר בהסדר הטיעון שעניינו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות. בגין כך הופנתה המערערת לקבלת חוות דעת ממונה.

לאחר שליחת המערערת לקבלת חוות דעת ממונה, חזרה בה התביעה מהסדר הטיעון. נוכח כך פעלה ב"כ המערערת דאז להסדר טיעון חדש, אך לא ציינה בפני המערערת, כי החזרה מהסדר הטיעון אינה חוקית.

ב"כ הצדדים הגיעו לסיכום נוסף, לפיו המערערת תטען לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ואילו התביעה, תטען למאסר בפועל. לטענת ב"כ המערערת, היום, המערערת קיבלה הסדר טיעון זה בלית ברירה, מכוח הנסיבות ומכוח כפייתו עליה.

בית המשפט טעה משבחר להטיל מאסר בפועל בן 6 חודשים בניגוד להמלצת שירות המבחן.

לא היה מקום לשינוי הסדר טיעון, כפי שקרה בפועל במקרה זה.

מצבה של המערערת מהווה שיקול משמעותי לקולת העונש, ובוודאי שיש בעטיו להימנע ממאסר בפועל.

בית המשפט מתבקש לאפשר למערערת לחזור בה מהודאתה, להחזיר התיק לשמיעת ראיות. לחלופין, לבטל את גזר הדין ולגזור העונש לפי ההסדר הראשון, קרי, 4 חודשי עבודות שירות.

בנימוקי המשיבה:

ב"כ המערערת לא המציא לבית המשפט תגובת באת כוחה (מטעם הסניגוריה) בבית משפט קמא. משיחה של ב"כ המשיבה עם באת כוח המערערת בבית משפט קמא, עלה כי המערערת קיבלה הסבר ממצה אודות מצבה המשפטי.

עברה התעבורתי של המערערת: שתי תאונות דרכים בעקבות נהיגה בשכרות, האחת מ-2.7.11 והשנייה מיום 16.6.12, מעיד על היותה של המערערת מסוכנת ונהיגתה מסוכנת בכל עת שהיא עולה על הרכב. מדובר במערערת שאינה רוצה בהליך טיפולי, אינה מכירה בבעיה (שתייה) ממנה סובלת. אכן נסיבות חייה קשות, אך אין בהן כדי להצדיק עונש מקל.

עוד נטען, כי בעקבות שינוי הנסיבות, קרי, גילוי תאונת הדרכים הנוספת שביצעה המערערת, לתביעה הסמכות לשינוי הסדר הטיעון.

מבקש שלא להתערב בעונש שגזר בית המשפט.

לגופו של עניין, דין הערעור להידחות.

על פי עובדות כתב האישום נשוא הערעור, ביום 2.7.11 בשעה 09:54, בשעת בוקר, נהגה המערערת ברכב פרטי, בראשון לציון, רח' משה דיין לכיוון צומת בן צבי. מערכת הרמזורים פעלה כתיקנה. בנתיב בו נסעה המערערת מצויים חיצים על הכביש, המצביעים על נסיעה ישר בלבד. בכניסה לצומת, מצוי רמזור המיועד לנוסעים ישר, מעליו תמרור ב(44) המורה על נסיעה ישר.

באותה שעה, ברחוב בן צבי, מימין לשמאל כיוון נסיעת המערערת, נסעה מכונית פרטית, נהוגה בידי מר בלום, שנכנס לצומת באור ירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו. המערערת נכנסה לצומת תוך שהיא פונה שמאלה, **שלא מהנתיב המיועד לפניה שמאלה ובניגוד לחץ המצוין על הכביש, כשברמזור המיועד לפונים שמאלה דולק אור אדום**, בנהיגה זו לא נתנה לפרטית זכות קדימה, חסמה דרכה, ושני כלי הרכב התנגשו.

הנהג המעורב נחבל בחבלות של ממש, עבר ניתוח לכריתת טחול, תפירה של חור בסרעפת, סבל משברים מרובים בצלעות. במהלך הניתוח הונשם, שהה בטיפול נמרץ במשך 15 יום, ולאחר מכן נדרש לשיקום ארוך. כמו כן, נחבלו המערערת עצמה, ונוסעת נוספת ברכב המעורב.

מתוך תסקיר שירות מבחן עולה, כי עובר להגשת התסקיר נדרש שירות המבחן ליתן תסקיר נוסף בעניינה, במסגרת תיק תעבורה 4226-09-12 המייחס לה עבירות של נהיגה בשכרות ותחת השפעת משקאות משכרים, ונהיגה בקלות ראש. עבירות אלו בוצעו לאחר ביצוע העבירות נשוא ערעור זה.

עולה מהתסקיר כי המערערת החלה בצריכת אלכוהול בשל נסיבות אישיות משפחתיות, על מנת להתנתק ממציאות כואבת. התרשמות שירות המבחן הינה כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות פורצת גבולות, ויחד עם זאת, שוללת המערערת נזקקות טיפולית בתחום האלכוהול.

מאז האירוע נמנעת מצריכת אלכוהול. ההמלצה הינה למאסר בעבודות שירות.

ב"כ המשיבה המציא לבית המשפט הודעת מייל שעניינה, תגובת עורכת דין, תהילה בינו, מהסניגוריה הציבורית שייצגה את המערערת בבית משפט קמא. מתוך הודעה זו עולה בזו הלשון:

"לאחר שנודע על הרשעתה הנוספת של המערערת בעבירה זהה, הוסבר לה מצבה המשפטית. שנית, במעמד זה ניתנו על ידי המאשימה שתי אפשרויות להסדר, 1. הסדר מסגרת - התביעה תעתור ל-6 חודשי מאסר ואילו ההגנה תעתור ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. 2. הסדר סגור - 91 ימי מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח.

היא בחרה לחזור להסדר ולבחור באפשרות הראשונה, זאת כאמור, לאחר שהוסברו לגב' דיאנה האפשרויות העומדות בפניה הוסברו לה מכלול האפשרויות והסיכונים".

מכאן, אין שחר להצגת נסיבות הודאת המערערת וקבלת הסדר טיעון לפיו התביעה תעתור ל-6 חודשי מאסר בפועל, כפי שהציג ב"כ המערערת.

לא רק שאין לפנינו הסדר שנכפה על המערערת, שאומץ על ידה מכוח הנסיבות, מבלי שהוסבר לה הליך של חזרה מהודאה, אלא שהמערערת קיבלה הסבר ממצה ואף פרשו לפניו שתי אפשרויות להסדר טיעון, הבחירה הייתה של המערערת.

הייתה זו המערערת שהייתה אמורה לציין קיומה של עבירת תעבורה המאוחרת לעבירה נשוא הערעור, אך זהה לה בחומרתה. ניתן לשער כי למערערת היה עניין בהסתרת מידע זה. לא מדובר באדם חסר השכלה. על פי התסקיר, המערערת בהשכלתה ובמקצועה, מהנדסת חקלאות. כיום עובדת בחברת סיעוד כמטפלת בקשישים.

היה זה ב"כ המערערת שהיה אמור להביא עמדת באת כוחה הקודמת של המערערת בבית משפט, אך תחת זאת, בחר להטיל בה דופי.

אין לקבל דרך זו של הצגת הדברים.

לגופו של עניין, העונש שגזר בית משפט קמא לעבירות שביצעה המערערת, לאור קיומה של הרשעה נוספת בעבירות אלה, לאור האמור בתסקיר, אינו מחמיר כלל ועיקר על המערערת. החומרה העולה מנהיגתה העבריינית של המערערת, ואשר מלוא החומרה התגלתה לאחר ההודאה ורק במסגרת קבלת תסקיר שירות מבחן, חייבה והצדיקה שינוי הסדר הטיעון.

בית משפט מחויב לענישה קשה במסגרת מלחמתו במכת מדינה - קטל דרכים - שהוא פועל יוצא של נהיגה בשכרות. בעבירות אלה האינטרס הציבורי על העליונה, בנפשנו הדבר. אין מקום לרחמים, אין מקום לסליחות. משקלן של נסיבות אישיות בעבירות אלה, אפסי, אם בכלל.

המסר למבצעי העבירות ולכל נהג פוטנציאלי חייב להיות ברור, בהיר ומובן, כי לא תותר נהיגה בשכרות.

המסר היוצא מבתי המשפט חייב להגיע לכל נהג פוטנציאלי, ועל כך אחראית התביעה, בפרסום העונשים והעברת המידע מבתי המשפט אל כלל הנהגים, בפועל ובכוח.

הערעור נדחה.

המערערת תתייצב לריצוי עונש המאסר (6 חודשים) בבית סוהר נווה תרצה ביום 4.8.15 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס כשברשותה תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערערת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס,
טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן היום, י"ח תמוז י"ח תמוז תשע"ה, 05 יולי 2015, בנוכחות המערערת, בא כוחה, ובאת כוח המשיבה.